

דיני מפסיקים כסידורם למעלה
ספ. מחבר שלפניו הוא מרכא. (מפסיק פחות ממנו שלפניו הוא מפחא)
אתנתא . בחברה שלפניו הוא מונח ומפסיק פחות שלפניו הוא גיב טפחא:
כגל . מחבר שלפניו הוא כונה או כ' מונחים; ומפסיק פחות שלפניו הוא זקא וכשהוא כמלה הראשונה מהפסיק שלא זכר להיות לפניו שום מפסיק ישתנה לשלשלת:
זקפין . אם יש מונח לפניו או בחיבה בפיע . או כאותו חיבה . במקום הראוי להיות מתג . היינו בתנועה שלישיית שלפני הנגינה: או קודם שואנע

או חמף . או יד יד . ואם לא יהי לפניו מונח . או ישתנה לזן כתיבה בתני חנועות . ובחיבה בת ה' חנועות או ג' חנועות ושואנע . יהי קדמא זק כתיבה אחת . ואם יש לפניו מפסיק פשטא יהי לעולם זק אף שלא יהי לפניו מונח: מפחא . מחבר שלפניו הוא מרכא ומפסיק פחות שלפניו הוא חביר:
רביע . מחבר שלפניו הוא מונח . ואם נצרך לבי מחברים . יהי דרגא לפני המונח . ואם לשלשה יהי עוד כונת לפני הדרגא . והמפסיק פחות שלפניו הוא גרישין או לגרמי:
זקא . מחבר שלפניו הוא מונח . ואם נצרך לבי מחברים . יהי לפני המונח קדמא . ואם לג' . או יהי לפני הקדמא תיק . ולר יהי לפני החי . גיב מונח . ומפסיק פחות שלפניו הוא גרישין: פשטא . מחבר שלפניו הוא מהפך . אם יש ביניהם תנועה או שואנע או חמף .

ואם אין ביניהם שום מהגל יהי המחבר מרכא . וכשהפשטא . כתנועה ראשונה מהמלה . גם אין לפניו משהו . ושתנה ליתבי . ואם יצטרך הפשטא לבי מחברים יהי לפני המהפך או המרכא קדמא . ואם הוא בתנועה ראשונה מהמלה יהי מונח . ואם יצטרך ליותר מחברים . או יהי לפני המהפך או המרכא קדמא. רווקא . ולפני הקדמא תיק . וכי כמו בורקא . ומפסיק פחות שלפניו הוא גרישין:
חביר . מחבר שלפניו הוא דרגא. וזה אם יהי ביניהם ב' תנועות . או תנועה ושואנע או חמף אבל פחות . ומכיש כשאין ביניהם תנועה כלל יהי המחבר מרכא . ואם יצטרך לעוד מחברים . דינו כמו בפשטא . ומפסיק פחות ממנו הוא גיב גרישין:
פוד . מחבר שלפניו הוא מונח או כ' מונחים:
תג . מחבר שלפניו הוא מונח או כ' מונחים:
15

מונחים . ומפסיק פחות שלפניו הוא לגרמי:
גרישין . אם הוא מעלי . היינו בתנועה שלפני האחרונה . בין שיש לפניו קדמא בין שאין לפניו קדמא . הוא נקרא גרש: ואם הוא מלרע . היינו בתנועה האחרונה . או אם יש לפניו קדמא . הוא נקרא אולא . ואם לאו וזוהו תרין גרישין היינו גרשיים . ואם יש לפניו מלה שהנגיני בה בתנועת הראשונה מהמלה והוא מחבר . הוא מונח. ואחריו גרשיים . ואם יצטרך לפני הגרישין עוד מחברים . דינו כמו בפשטא וחביר:
קני פרה . מחבר שלפניו הוא יתבן יומא . ומפסיק פחות שלפניו הוא לגרמי:
לגרמי . מחבר שלפניו הוא מרכא:

עוד דינים לפרה
ספ . אף שהוא יותר מפסיק מהאתנת

עבין לפעמים . וביותר בכוף ענין לפעמים האתנת יותר מפסי מכה כופי פכוקי שלפניו: ולקבן אביא רונבות לזה . ויהרצו בזה כמה פכוקי:
אתנתא : לא יבאו ב' בפסוק אחר:
סגול ושלשלת: לא יבאו ב' בפסוק אחר:
גם לא יבאו אחר האתנת:
לכן לפעמים אף שהם מפסיקים יותר כהאתנת . לא ישנו בשביל זה מקובט ויהיו רווקא לפני האתנת . כמו שאביא לקבן רונמא לזה:
לא יבאו לעולם אחר זקפין . ומה שנמצא בעשרת הדברות . לפי מעט העליון . שמלת אלקיה הוא בוקף . ואחיו באוגו פכוק ולא תעברם הוא בכגול . הוא מעוט דמוכח וממקומו מוכרע . רהא' יהי מלת אלקיה בוקף . ואחריו מבית עכרף רביע שהוא מפסיק פחות מוקף . ונראה לעין שתיבת עכרם הוא כוף ענין:
זקפין . אם יבאו ב' או ג' או יותר זה אחד:
17

או ראשון ראשון מפסיק יותר משל אחריו . וזה הוא כלל לכל ב' או ג' מפסיקים שיום אחת:
חכינ . לא יבאו ב' אחיו . דק הכי יהיה פשטא . ואף שהי' אחריו עוד פשטא . או זקא ואחריו עוד זקא . או חכר פל . והכלל כי לא יהיו שני זקא או שני פשטא . או כ' חביר . ואחיו . כי אם שיש לפניהם רביע . ראי לאו הבי למה לי שני זקא וכי . יהי הראשון רביע . שהוא מפסיק יותר . ואם יצטרך לג' רביע . או ישתנה האמצע לפשטא . והוא נחשב לרביע . והוא מפסיק יותר מהרביע שאחריו: כרין שני מפסיקים שיום אחת:
פשטא . מקומו כסוף החיבה . יבכרי להבדיל בינו ובין הקדמא שהוא משרת . וצורתם שוה: ואם יהי המלה מעלי . או ישימו שני פשטא כמלה . א' במקום הנגינה וא' בסוף לסימן שהוא פשטא:
18

פוד תגי . גרישין אף שסדרתים מלמעלה למטה עכ' זכיון שדרך הגתתם פוד מקודם ואחריו תג ואחריו גרישין . ולא ישתנו מסידורם . עיב לפעמים הגרישין מפסיקים יותר מהפוד והתג שלפניהם:
19

דיני מחברים

מחברים כולם שיום בחיבורם . רק שלל א' יהי לפני המפסיק שלו כפי שסדרתים לעיל לכל מפסיק מחבר שלהן: מחברים . כ' או ג' או יותר ואחיו . או ראשון ראשון רהוט יותר למלה שלאחריו . רק מחמת סידורם מונח תיק קדמא . לפעמים ישתנו קצת כמו שכתבתי בכמה מפסיקים שמחמת סידורם ישתנו בהפסקם:
מרכא כפולה . יבא במקום שהי' ראוי להיות חביר: אבל הוא

מלה ועירא בת תנועה אחת . ואין להפסיק בה . עיב ישתנה למרכא כפולה . והמרכא שלפניו היינו . אם היתה חביר ואין ביניהם ב' תנועות . אבל כשנשתנה למרכא כפולה או המרכא שלפניו ישתני לדרגא:

מה שנמצא תג וגרשיים כמלה אחת . כגון זה יחמנו (גראשית ה כט) קרבו . (ויקרא יד) וכתוב בצידו . הקורא ימעים הגרש קודם התג . לפי כל זה הוא מעות מעיקרו . רק שנכתפו כאלו התיבות מה להעמיד שם . לפי ששניהם שייכים בה לפי הכללים שסדרתו לעיל . עיב העמירו שתיים: אבל הנראה לפי הפסקם . יהי מלת זה גרשיים . ובמלת קרבו שהוא קצת יותר מפסי תג . אבל אין קפידא בכלל בזה וכיוצא בו . רונמא לזה בפרשת תרומה . כל מקום שנאמר . אורך היריעה האחת מלת אורך לגרמי . ובויקל מלת אורך

בגרש . והם שקולים מב' שוה בשוה . ואף שכשנצרך לשניהם יהי סידורם גרש לפני הגרמי . והגרש מפסיק יותר . אבל בפע שניהם נכונים . וכמעט אין לפשוט כלל . עיב שמו פעם כדופעם כף:

ענה אביא רונמות לכל המפסיקי והדינים שכתבתי כפי שיעדתי אתנתא איצ לרונמא . ומקומו כמעט ניכר לכל בתחלת העין:
סגול: בפסוק שיש בו ג' חלקים . הראשון מסתיים בסגול . והבי באתנת . כגון בפסוק ועש אלקים את הרקיע נבראשית א' (ה) האתנת מפסיק יותר . ובפסוק וירח ה' את רח הניחות . (שם ח' כ"א) נראה הגול מפסיק יותר . ועכ' אין ראי' מחמת שאין רדף להפסיק הפסק גדול בתחלת הדבור רק באמצע הדבור . והיה נראה לכל אחר עיון חמדי בתניף ללמד

עצמו דרך הדגל הפסוקים והפסקם . לא כמו שנראה בדרך לשונינו לשון חול . וכן השלשלת שבתורה ואמר . ויתמרמה . וימאן . וישחט . נראים מפסיקים יותר כהאתנת שאחריהם . והם סה' בתי מספר נמנו במסורת עיב לא חששתי להביאם:
זקפין בפכופ ויברל אלקים . ובפסוק ויקרא אלקים (שם א' ד' ה) נראה לכל בשניהם הזקף מפסיק יותר מהמפחא שלאחריו. ב' זק ואחיו (שם י' ד') באורות ברקיע השמים זק . ולהכריז ז' . נראה לכל השמים יותר מפסיק ממלת להבדילי ופכוק ישרצו המים (שם כ' ב') זק ואחיו הראשון מפסיק יותר . כוונתו כפי כל לקרא זק' היינו המונח יקראו זקף והבי נקודות יקראו קטן . ושניהם כאחד יקראו זקף קטן . אבל הוא מעוט . שהבי נקודות בעצמם הם הם הויק' . ומונח שלפניו הוא המחבר שלו . וכן יקראו המלמד חנוקות קדמא זק כמלה אחת . פשטא קטן . ומעו

ב' מעיות לקרא לקדמא . פשטא שהוא מפסיק . ואיך יהי מפסיק באמצע חיבה . וכן שמעתי לכמה קוראים שאריכו בנגינתם בקדמא לעשותו כמו פשטא כמו בחיבת במנחת הבקר וכו'. שעני במנחת הוא קדמא שהוא משרת וישנו אותו כמו פשטא להפידו מתיבת הבוקר . ונראה בתחלת העיון שכמנחת הבוקר הם מחברים . וצריך ליותר בזה וכיוצא בו . ואף שדבר זה הוא פשוט וידוע למתחילים עכ' לא מנעתי מלכתוב זה . ולבקשת החברים . שאכתוב כל דבר מבואר . ויצאתי מדרכי בחבור קטן זה והארכתיו בכל פרטיו . ועכ' ארא להעלות על הכתב כל החלקים הקמינים ויבואר לכל בטעם עיון והרגל . כי אף שכתבתי הכל מבואר . עכ' העיקר הוא לעיון וההרגל עצמו בפסוק עם טעמי ואחר זה יהי נחשב במוח בקל כמו אותיות אלפא ביחא:
23

פשטא . כשאין בפסוק זק לפניו . או כל המפסיק שלפניו הם פחותים ממנו . והרונמא לפשטא שאחריהם . כמו בפסוק ולא ילין מן הבשר אשר תוכח בערב ביום הראשון לבוקר . רבברים מ' ז' שאין אחר האתנת שבאותו פסוק זקף . וכלם יהיו למלת הראשון שמלת לבוקר קאי על לא ילין . וכך שיעור דכתוב . ולא ילין מן הבשר . ואיזה פשר אשר תוכח בערב של יום הראשון . זה הבשר לא ילין עד הבוקר . ועב' צריך להיות שם מפסיקים קמינים . שאי' לחמפם . רק ישימו מפסיקים כפי סידורם שאחריהם לעיל מדרגתן . וזה פשוט כי דיני סדר המעמים . שלפני האתנתא עד האתנתא . שיום לפרר שביקרא אתנתא לסוף שאחריו . כי האתנתא תהוק את הפסוק לבי חלוקות וצריך לעיון בכל חלק בפע סדר המעמים שבשם:
רביע . ע' פסוק וכל שית השרה . מרם

המסכת: עירובין (נראה שיהיה כהן) כהן
זק השדה רביע: ובארץ מפסיק יותר
גדול ממלח השדה: וכן פסקו ויצד (שם
ד) הארס רביע: הארמה מונח נ"ן
במלה אחת:
זרקא ועש אלקים (שם א) מפסיק
פחות מהסגול: ומחבר שלפניו
מונה:
פשמא: המאור הגדול לממשלה הוא
וגו (שם מ"ז) פשמא מפסיק
פחות מהזק שלאחריו: ומחבר שלפניו
הוא מדפף: אבל ויעבר אלקים רוחי לי
שאין ביניהם תנועה עיב אלקים מרכא:
יחיב: טרם ידי בארץ שהבאתי לעיל:
טרם הוא יחיב לפי שהוא בתנועה
ראשונה מהמלה: אבל היתה תנועה ובהו
(שם א ב) אף שמלח תרו הוא על
תנועה ראשונה עכ"ז כיון שיש לפניו
מחבר הוא פשמא והוחה הוא מתא
לפי שאין ביניהם תנועה:
25

תבד: וראשית ארבע (שם ב)
אלקים תבד: מפסיק פחות
שלפני המלה ומחבר שלפניו הוא ררנא
לפי שיש ביניהם תנועה וחמף כמו
שכתבתי לעיל: אבל יבא אותה אליו
אלה תבד (שם ח"ט) ויבא מרבאלע
שאין ביניהם אלא תנועה אחת:
פור תג: אנה שא נא פשע אתך
וחמאתם (שם ל יז) אנה פור נא תג:
וחמאתם פשמא: וכן פסקו ואיש אשר
יקח וגו: (ויקרא כ"ו) שם פורות:
וקרא ואל: ואח פשמא: והוא מפסיק
יותר מכולם: ורדוטים כולם להפשמא
וכן ואיש אשר יקח וגו: עה ערותו חסד
הוא: וגרשיים לפני תבד: הן נזבח את
תועבת מצרים וגו: (שמות ח' כ"ב):
נתרשתי להביא עוד רוגמות לרברים
המצויים ובקל ימצאם המעיין:
רק אביא רוגמא רבר שאינו מצוי כיכ:
26

המסכת: עירובין (נראה שיהיה כהן) כהן
זק השדה רביע: ובארץ מפסיק יותר
גדול ממלח השדה: וכן פסקו ויצד (שם
ד) הארס רביע: הארמה מונח נ"ן
במלה אחת:
זרקא ועש אלקים (שם א) מפסיק
פחות מהסגול: ומחבר שלפניו
מונה:
פשמא: המאור הגדול לממשלה הוא
וגו (שם מ"ז) פשמא מפסיק
פחות מהזק שלאחריו: ומחבר שלפניו
הוא מדפף: אבל ויעבר אלקים רוחי לי
שאין ביניהם תנועה עיב אלקים מרכא:
יחיב: טרם ידי בארץ שהבאתי לעיל:
טרם הוא יחיב לפי שהוא בתנועה
ראשונה מהמלה: אבל היתה תנועה ובהו
(שם א ב) אף שמלח תרו הוא על
תנועה ראשונה עכ"ז כיון שיש לפניו
מחבר הוא פשמא והוחה הוא מתא
לפי שאין ביניהם תנועה:
25

המסכת: עירובין (נראה שיהיה כהן) כהן
זק השדה רביע: ובארץ מפסיק יותר
גדול ממלח השדה: וכן פסקו ויצד (שם
ד) הארס רביע: הארמה מונח נ"ן
במלה אחת:
זרקא ועש אלקים (שם א) מפסיק
פחות מהסגול: ומחבר שלפניו
מונה:
פשמא: המאור הגדול לממשלה הוא
וגו (שם מ"ז) פשמא מפסיק
פחות מהזק שלאחריו: ומחבר שלפניו
הוא מדפף: אבל ויעבר אלקים רוחי לי
שאין ביניהם תנועה עיב אלקים מרכא:
יחיב: טרם ידי בארץ שהבאתי לעיל:
טרם הוא יחיב לפי שהוא בתנועה
ראשונה מהמלה: אבל היתה תנועה ובהו
(שם א ב) אף שמלח תרו הוא על
תנועה ראשונה עכ"ז כיון שיש לפניו
מחבר הוא פשמא והוחה הוא מתא
לפי שאין ביניהם תנועה:
25

כגול: רק לפני שהוא כמלה ראשונה
שלא יוכל להיות לפניו זרקא עיב נשתנה
לשלשלת: עוד הארץ על ת"ק: שהוא כמו
אמצעי בין מפסיק למחבר: ואינו כן: אלא
הוא מחבר בשאר המחברים:
(בראשית מז"ז) ויתן להם יוסף לחם:
עויתן יותר רדוף לחיבת להם: משרדו
להם למלח יוסף: ולהם יותר רדוף למלח
יוסף: משרדו יוסף למלח לחם: כמו
הבגל שכתבתי במשדתיים ואחיו ראשון
ראשון רדוף יותר: וע עוד (שמות מז"ח)
כתתה להם בערב: והרבה דומיהם:
זאת להו ידוע שמחמת שכבר נשכח
זכרם: ולא ריכר בהם איש עיב עמו
בהם קמשונים ושבושים שצריך תיקון:
והרבה מצאתי כרכרי: כמו במלח רשא
(בראשית א' י"א) כי תרדק שמצא בכפר
מונה שצריך להיות רביע ולא וקף: ואני
הגהתי כן מרעתי עפי' הכלל שהוא מפסיק
פחות מן הוקף שאחריו בתיבת ודע:
29

ואלוהי זק: הא ק"ל כי מפסיקים שיש
ואחיו: ראשון ראשון מפסיק יותר: והוא
שפשמא שלפניו הוא מפסיק יותר ממנו:
וכשהוא רביע יבא על נכון: שהפשמא
שעל הארץ הוא כיוצא רביעי: ורינו כרביעי:
ומפסיק יותר מרביעי שאחריו: וכן כתבתי
עם למיין שלקמו מכר מיני רפוסים
מצאתי כמה פעמים שהביא כפי הגהתי:
ומגמי מוכח גיב שאין לסמוך בכידור על
הפסקי מעמים שלפניו: תדא מה
מקראות שאין להם הכרע: שאת
משוקרים מחר ארור וקם: ולפי המעמים
שלפניו שאת בודק: בוורא קאי ארלעיל
מיני: נביעים שלפני משוקרים
באנתתא: וכן כולם מתכארים עפי'
המעמים שלפניו: ועוד כתבתי (ו' ב')
בעיר רב חסרא האי קרא וכי: ער א"ד
אירי ואירי פרים: למאי נים לפסוקי מעמי
ועי רשי שם: ואצלנו עולות אתנתתא:
עכ"ז לארצתי לשגותיה? להגיה כלום:
30

עד שיתעוררו רבים והיו ברכים עמרי: כי
צריך רב הישוב לזה: כי יש כמה:
שכתבתי היינו נראים וריס מאור: ואחיו
מוצא: בו מ"ז לפרש הפסוק עפי' עומק
פשוטו: כמו שיבואו כמה בליקוטי חירושי:
מיצמי ספרי אמת רית אויב משלי תהליט:
מעמי ספרי אמת נשתנו: מחמת שהם
ענינים קצרים על משקלי השירים:
ועיב כאיוב בתחלת הספר וכסופי:
כשמרבר בספור המעשה עמד מעמו בו
זלא נמר: והנה אף שלא נודעו לי
בשמותם כל המחברים: כי רכנו מאור:
וגם עלו בהם קמשונים: עכ"ז כיון שנודעו
לי עיקרי המפסיקים כולם וסידורם: כפי
שנצרך לפירוש הפסוקים: וגם קצת
מחברים: וזאת ידוע גיב שהמחברים
כתם שוהיכמו שכתבתי בשאר הספרים:
ואין בהם נים לפירוש הפסוק כלל: רק
ישתנו לצורך הגנינה: כפי חכמת
31

המפסיקא והראשונים קראו: בשמותם
לפסקי מעמים מוסיקא אלקית: עיב
אמרתו ויהי מה ארצה: לבר מה שעלה
בידי שיפסיק לביאור הפסוק שזה הוא
עיקר כוונת המעמים:
מפסיקים כסדרן זה למטה מזה:
עולה ויורד: היינו מרדף על התיבה
בראשה: ומרכא תחת התיבה בסופה:
אתנתתא:
תרסא והוא נר' רביע במלה אחת:
נעים הסמוכה לאסף רח אתנתתא ס"פ:
רביע:
זרקא מאותר: והוא הורקא שבסוף
התיבה אבל שבאמצע התיבה הוא מתבר:
צפתא מוקרם: היינו המפתח שבראש
התיבה: אבל שבאמצע התיבה הוא
מתבר:
פשמא שאחריו פסקי בגות:
גור: בין שאחריו פסק בין בלא פסק: וכן
שלשלת:
32

לגרמי: ריניהם כסדר:
ס"פ מחבר שלפניו הוא מרכא או מונח:
ומפסיק פחות שלפניו: הוא תרסא:
או נעימה הסמוכה לה:
עולה ויורד: מחבר שלפניו הוא יורד כן
וימו: ואו המפסיק פחות שלפניו יתי'
ורקא מאותר: ואם אין לפניו המחבר
ובי: אזי המפסיק פחות שלפניו הוא
ממנו:
33

רביע: ולפעמים יבאו שניהם ואחיו:
והראשון הוא מפסיק יותר משלאחריו:
וכן כדרם: אם יש כיכ לפני העולה ויורד:
אזי יהי הראשון רביע: והבי זרקא
מאותר: ואם אין לפניו הכיכ יהי הראשון
זרקא מאותר: והבי רביע: בין כך ובין
כך הראשון הוא מפסיק יותר:
אתנתתא: מחבר שלפניו הוא מונח:
מפסיק פחות ממנו הוא מפתא מוקרם:
או נעימה הסמוכה לה: ובפסק שאין בו
אתנתתא: יהי לפעמים כי מפסיקים לפני
אסף: הראשון מפתא מוקרם: והבי
תרסא: והתרסא מפסיק יותר:
רביע: מפסיק פחות ממנו הוא פשמא עם
פסק:
נעימה הסמוכה לאסף הוא מונח: אם יש
לפניו עוד מחבר: ואם אין לפניו הנעימה
לא מחבר א' הוא מרכא:
לעולם לא יבא עולה ויורד אתר דאתנתתא:
ולכ לפרקים האנתתא נראה יותר מפסיק:
ממנו:
34

לא יבאו כי עולה ויורד ובי אתנתתות
בפסק אתר:
בקשה מהמעין להשתדל לזמור כל
חלקי ופרטי: אתר העיון היטב בכל
הספרי אמת: ויהי נקראת על שמו:
מה שרדפיכנו איוה מרפסים: ספר תהלים
עם אתנתתות: כוונתם רצוי: אבל
מעשיהם אינם רצויים: כי בספרי אמת:
האתנתתא: אינו רק כמו זקף בשאר
הספרים: ובמקום האנתנתתא שבשאר
הספרים: הוא העולה ויורד: והשמר
לדוגמא: כמזמור שיר תנוכת הבית לרודי
שאומרים בכל יום לפני ברוך שאמר:
פסוק: האנתנתתא במלח עפר: והעולה
ויורד במלח שתת: ופסוק י"ב האנתנתתא
במלח שקי: והעולה ויורד בתיבת
למחוללי: עיב לא ישם האומר תהליט
עינו על האנתנתתות כלל:
לתועלת המעיין: אביא לדוגמא איוה
35

פסוקים המתפרשים לפי פסקי
המעמים: עפי' עומק פשוטן: בכרי
להליכ המעיין הישר לזרו עצמו לזה
להיות בקי בהם ובשמנתיהם:
תהלים פ"ד: גם צפור מצאה בית:
טרוד קן לה אשר שתה אפרותי את
מוכתותיה וגו: ופירשי והרדק: שמקונן
ע"ז שכתרבונו קננו צפורים על המזבח:
עד על הר ציון ששמכי: שועלים הלכו בו:
והוא דרך דרש: גם על אפרותים הוא
עולה ויורד: עיב נתעוררתי לכון לפירוש
הפשמא של הראב"ע: והוא שקאי ארלעיל
מיני: נכספה וגם כלתה נפשי וגו: והתחיל
לקונן: גם צפור מצאה בית: פ"י ישלה
בית וטרוד קן לה: אשר שתה אפרותיה
לשם: ואנו גרורים: עיב נכספתי
את מוכותיה וגו:
ישעיהו א': ואראה אתה יושב על כנא
דם ונשא: פ"י הראב"ע רס ונשא שב אל
הכנא: ולפי דבריו: צריך להיות בידור
למעמים:
36

בני אדם, לבקש ולחפש חכמה ככסף
 וכמטמונים ויגעת ומצאת תאמין
 והי לא ימנע טוב
 להולכים בתמים
 תו ש ל ב ע

Handwritten notes in Hebrew script, including a signature and date.

לתכלית עבודתו ורצונו ית'ש. לטוב לנו
 כל הימים:

אחלה פני המעיינים שישימו עיניהם
 לדבר קד ונצרך כזה והנה טמון
 באהלי כמה חיבורים שאקוה שיהיו
 ערבים על און שומעת וכיותר כמדות
 ודעות והגהות. אני מחבר כסדר כלשון
 שו"ת, ליתן פשר דבר וליקד כמצוע
 המדות ומתחיל כסדר ברברים קלים עד
 שאגיע לכבד כמה רברים נצרכים.
 וביותר ברדכי הלימוד עפ"י שומו ואחז
 אביא לדוגמא במקל לקושי חידושי.
 שמתורן כמה חומרות ברדך פשוט וקל.
 גם מעניני חכמה בטבע ולימודי חרשים
 ועמוקים הנמצאים בתרמילי. ורפסתי
 מעט לדוגמא. ואם חזלא אראה
 תועלת מזה. ירא אנכי שיתרעלו ידי.
 ולא ארפס רק הרבותי בפי שיערתי.
 אך בה אשען. שיעורד לבנות

ואראה פשטא : אתה זק. שהוא
 מפסיק גדול. יושב זק : בכרי שיהי
 מפסיק יותר מהטפחא שתחת הכבא.
 אבל השתא שה תחתיו תביר. ויושב
 תחתיו מרכא משרת. ואין זק לפני
 הצפא וכולם רהוטים אל הטפחא.
 מוכח שרם ונשא קאי עלה : וכן נראה
 בלאה פשטי דקרא :

כתהלים סוף הללא מצראה : ברוך הבא
 בשם ה' יורגל לפרש שטברכין
 למי שבא בשם ה' היט שמביא קרבנות.
 וכן נראה מפירשי. ומבואר כלשון לעז
 הנרפס שהוא תמיד לפי פירשי כידוע.
 ולפי זה צריך להיות תיבת ברוך יותר
 מפסיק מתיבת הבא. אבל השתא
 שתיבת ברוך הוא כמתכר רהוט לתיבת
 הבא כדפירושו שטברקאת הבא ובמה
 מברכו בשם ה'. וכן פשטי דקרא
 ברכתיב ברכנו אתכם בשם ה' : אטיים
 כברכה בשם ה' שיאיר עינינו בתורתו